

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP ROKIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

1953 m. vasario mėn. 8 d., sekmadienis * Kaina 15 kp.

EINA NUO 1950 M.

Nr. 11 (238)

GERINTI AGITPUNKTŲ DARBA

Tarybų Lietuvos dirbantieji 1953 metų vasario 22 dieną rinko savo atstovus į vietines Darbo žmonių deputatų tarybas. Šiuos rinkimus darbo žmonės sutinka su didžiuliu politiniu ir gamybinio pakilimu, su naujais laimėjimais visose darbo srityse. Besiartinanti visaliaudinė šventė dar tvirčiau sujungia darbininkų, kolūkiečių ir tarybinės inteligentijos gretas kovoje už partijos XIX suvažiavimo nutarimų įvykdymą. Musų rajono darbo žmonės šiuo metu sėkmingai ruošiasi pavasario sėjai, kovoja už priešlaikinį miško ruošos įvykdymą, vysto socialistinį lenktyniavimą rinkimų į vietines tarybas garbei.

Artėjant rinkimų dienai dideli ir atsakingi uždaviniai tenka agitaciniams punktams. Bile rajono agitpunktų tinkamai įvertino šiuos didelius uždavinius ir iš pat pirmųjų rinkiminės kampanijos dienų išvystė platų politinį-masinį darbą. Šimtai agitatorių rajone praveda politinę agitaciją, aiškina partijos XIX suvažiavimo nutarimus, TSRS Konstituciją, pasakoja apie mūsų šalies pasiekimus komunizmo statyboje, apie jos kovą už taiką, mobilizuoja rajono darbo žmones už svarbiausių dabartinių uždavinių įvykdymą.

„Bolševiko“ ir „Stalino keliu“ kolūkių, Panemunėlio geležinkelio stoties ir daugelis kitų agitpunktų veda platų rinkiminį aiškinamąjį darbą rinkėjų tarpe, įkvepia darbininkus ir kolūkiečius gamybinių užduočių įvykdymui ir viršijimui. Šių agitpunktų vadovai reguliariai organizuoja agitatorių pasitarimus, duoda jiems konkrečius nurodymus ir kontroliuoja jų darbą. Minimali agitpunktai tapo tikrais agitacinio darbo centrų savose apylinkėse. Čia agitatoriai nuolat tikrina rinkėjų sąrašus, suteikia jiems įvairias konsultacijas, agituoja už iškeltuosius kandidatus. „Stalino keliu“ kolūkio agitatoriai Šinkevičiūtė, Jasūnas, „Bolševiko“ — Skeirys, Čičinskas kasdien rengia pasikalbėjimus, skai-

to paskaitas, yra laukiami rinkėjų svečiai.

Tačiau reikia pasakyti, kad toli gražu ne visi agitaciniai punktai vysto politinį-masinį darbą reikiama lygyje. Kai kurie rajono agitaciniai punktai, galima sakyti, dar iki šios dienos nepradėjo rimtai ruošti rinkimams. Karolio Požėlos vardo (vadovas Cibulskienė), „Pagirio“ (vadovas Galvonas), „Aušros“ (vadovas Šileika), „Šetekšnos“ (vadovas Stankūnas) kolūkių agitpunktuose ne tik nevedamas rinkiminis-agitacinis darbas, bet ir patys agitpunktai blogai apiforminti. O Karolio Požėlos vardo agitpunktas net gi neapkuriamas. Vadovas Cibulskienė pati agitaciniame punkte tepasirodo kas antra diena. Dėl šių agitpunktų vadovų apsilaidimo agitatorių darbas nėra planuojamas, nešaukiama agitatorių pasitarimai. Blogai vadovauja agitpunktų veiklai kai kurių kolūkių partinės organizacijos ir partinės-kandidatinės grupės. Pvz., „Šetekšnos“ kolūkio partinė-kandidatinė grupė dar iki šio laiko neapsvarstė tokio svarbaus klausimo, kaip pasiruošimas rinkimams, todėl ir nenuostabu, kad kolūkio agitpunktas visiškai atitrūkęs nuo rinkiminės kampanijos.

Iki rinkimų dienos laiko liko nebe daug. Pats laikas ištaisyti visus trūkumus masiniame-politiniame darbe. Reikalinga vystyti rinkiminę agitaciją už liaudies iškeltuosius kandidatus į deputatus. Agitatoriai turi pasakoti rinkėjams apie kandidatų į deputatus gamybines ir visuomenines-politines veiklas, agituoti už jų išrinkimą į deputatus.

Agitacinis-masinis darbas turi būti konkretus, pasikalbėjimai ir pranešimai paliustruojami vietiniais faktais, mobilizuojant žmones kovai už gamybinių planų viršijimą, pasiruošimą pavasario sėjai. Partinių organizacijų uždavinys—operatyviau vadovauti politinei agitacijai, pakelti agitacinio darbo lygį, užtikrinti ir išplėsti agitpunktų veiklą.

Išvystyti socialistinį lenktyniavimą rinkimų garbei!

LAIKU PASIRUOŠTI PAVASARIO SĖJAI!

Jaunieji rinkėjai ruošiasi rinkimams

Kamajų vidurinės mokyklos moksleiviai, kurie šiemet pirmą kartą dalyvaus rinkimuose, su pakilimu ruošiasi vasario 22-ajai. Mokyklos jaunieji rinkėjai kelia mokslo pažangumą, aktyviai dalyvauja agitaciniame-rinkiminame darbe. Rinkimų į vietines tarybas garbei stojo į šlovingojo komjaunimo eiles XI kl. mokinė Janina Vilytė ir X klasės pažangus moksleivis Algis Kvedaras.

Į rinkiminę kampaniją

įsijungė mokyklos sienlaikraštis „Šviesos keliu“. Dabartiniu metu jame talpinami jaunųjų rinkėjų pasisakymai. Pvz., X kl. moksleivė Regina Zalenkauskaitė savo straipsnyje pasižadėjo rinkimų į vietines tarybas dieną sutikti vien gerais ir labai gerais pažymiais. Apie tai, su kokiais laimėjimais pasitiks rinkimus, sienlaikraštyje papasakojo Jonas Trečiokas, Algis Skeirys ir kiti pažangūs moksleiviai.

A. Aukštaitis

KALVIŲ LENKTYNIAVIMAS

Rinkimų į vietines tarybas garbei „Socializmo keliu“ kolūkio kalvių brigadoje (brigadininkas drg. Močiokus) išsivystė veiksmingas socialistinis lenktyniavimas. Kalviai sparčiai remontuoja žemės ūkio inventorių pavasario sėjai. Socialistinėse pirmuoja drg. drg. Kulikauskas ir Gasūnas, kasdien viršydami išdirbio normas.

K. Pekšys

Komunistai traktorių remonto avangarde

Sausio mėnesio pabaigoje įvykusiame Panemunėlio MTS pirminės partinės organizacijos susirinkime buvo apsvaistytas traktorių ir žemės ūkio inventoriaus remonto klausimas.

Iš MTS direktoriaus ir vyr. mechaniko ataskaitų pasirodė, kad žemės ūkio mašinų ir traktorių remonto darbai pagerėjo. Praeitų metų IV-ojo ketvirčio remonto planas buvo įvykdytas 109 proc. Našiai atliekami prikabinamojo inventoriaus remonto darbai, kuriems vadovauja komunistas Sakalis. Ir iš viso, MTS komunistai įgavo avangardinį vaidmenį pasiruošimo pavasario sėjai darbuose. Prie MTS veikia traktorių kursai. Čia taip pat komunistų pastangomis įrengti bendrabučiai kur-

santams, bendrabučiuose įvesti radijo taškai.

Tačiau iš atskirų komunistų pasisakymų paaiškėjo, kad dar esama žymių trūkumų MTS darbe. Pvz., neparinktos tinkamos patalpos mergaičių kursančių bendrabučiu, dar daug yra neatsakingumo ir agsileidimo reiškinų normavime, dėl ko nukenčia remontininkų atlyginimas. Remonto dirbtuvės vis dar nereguliariai aprūpinamos atsarginėmis dalimis.

Panemunėlio MTS komunistai nutarė sustiprinti visų MTS vykdomų darbų kontrolę, patys rodyti mobilizuojantį pavyzdį darbe ir rinkimų į vietines tarybas dieną sutikti su naujais laimėjimais traktorių bei žemės ūkio inventoriaus remonte.

V. Tumonytė

Klaipėdos MTS traktorių remonte atsakingais už kolektivinę mazgo paskirtį komunistai ir komjaunuoliai. MTS kolektyvas žymiai viršija kapitalinio remonto planus.

N u o t r a u k o j e: komjaunuolis Alfonsas Girtas, vykdamas savo užduoties normą 140-150 proc., darbo metu.

B. Umbro nuotrauka

(EITTA).

Pavasario sėja sutiksime pasiruošę

Tarybų valdžia, kolūkinė santvarka sudarė mums, darbo valstiečiams, visas sąlygas toliau vystyti žemės ūkį, kelti laukų derlingumą, padaryti savo gyvenimą pasiturintį. Vykdydami laiške draugui Stalinui duotąjį žodį, visų laukininkystės brigadų kolūkiečiai išaugino gausų grūdinių ir technikinių kultūrų derlių. Žymių laimėjimų pasiekė gyvulių augintojai, daug dėmesio skyrėme visuomeninių pastatų statybai.

Toliesniam visuomeninės gamybos išvystymui plati programa mums nubrėžta partijos XIX suvažiavimo direktyvose dėl penkmečio plano. Apsvarstę tuos uždavinius, numatėme šviesias perspektyvas ateičiai. Iki penkmečio pabaigos kolūkyje bus įvestos lauko ir pašarinės sėjomainos, išsivinta dešimtys hektarų anksčiau nenaudotos žemės. Nutarėme pagerinti pievas ir ganyklas, kalkiuoti perrušečius laukus, išplėsti daugiamečių žolių ir kitų pašarinių kultūrų pasėlių plotus.

Nors uždaviniai ir dideli, bet jiems įgyvendinti turime visas galimybes. Dabar kolūkio valdyba svarbiausiu

* * *
B. BUTKYS
„Aušros“ kolūkio
pirmininkas
* * *

uždaviniu laiko sėkmingą pasiruošimą pavasario sėjos gamybiniams užduotims vykdyti.

Mobilizuojanti priemonė kolūkiečiams nukreipti į pasiruošimo pavasario sėjai darbus pas mus yra kūrybingas socialistinis lenktyniavimas, vystomas kolūkio partinei-kandidatinei grupei vadovaujant. Šioje srityje mums daug padeda kolūkio agitatoriai, kurie rinkiminę agitacinę darbą tampriai sleja su gamybiniais kolūkio uždaviniais.

Svarbiausią dėmesį šiuo metu kreipiame į apsirūpinimą trąšomis. Jau išpirkta 188 tonos mineralinių trąšų. Jos baigiamos suvežti. Vietinių trąšų sukauptu taip pat rūpinamės. Dar prieš prasidedant žiemai, nutarėme rinkti paukėčių mėšlą, pelenus. Iš rudens paruošėme namazus kiekius durpių. Didelį dėmesį kreipiame ir į mėšlo sukauptimą. Iš kiaušidžių išmetamą mėšlą tuoj pat krauname į krūvas, kur

jį, sulaistę srutomis, laikysime iki pradedant tirpti sniegui.

Kovodami už savalaikį pasiruošimą pavasario sėjai, supylėme sėklių fondus, baigėme ją dvesti iki aukšto kondicinio lygio. Sėklų valyti kolūkiui padeda Rokiškio MTS. Mašinų-traktorių stoties sudėtinga valymo mašina „VIM“ per dieną išvalo 8-10 tonų sėklos.

Nemažiau svarbu yra gerai prižiūrėti darbinus arklius. Gerai atlieka šį darbą arklių šerikai Gaidys, Matulevičius, Navickas ir kt.

Lygiagrečiai vykdomas žemės ūkio inventoriaus remontas. Kalviai Vilevičius ir Širvinskis jau atremontavo 70 procentų inventoriaus.

Tiesa, yra pas mus dar ir trūkumų, ypač prižiūrėti arklius. II laukialaukystės brigadoje dėl brigadininko Vabolio neakylumo buvo pradėti grobstyti pašarai, arklių šerikai Gaigalas ir Stuoka nesilaiko šėrimo dienotvarkės. Tačiau kolūkio valdyba griežtai kovoja su bet kuriais neukliskumo, apsilaidimo ar piktnaudžiavimo pasireiškimais.

MŪSŲ KANDIDATAI PASIŽYMĖJĘS MECHANIZATORIUS

Panemunėlio MTS garbės lentoje visuomet rasime mechanizatoriaus-pirmūno Stanislovo Gerštauto pavarde. Stanislovas, kaip taisyklė, visuomet pirmujančių mechanizatorių tarpe. Kuklus ir ne labai šnekus, jis nesididžiuoja pasiektais darbo rezultatais, laimėjimai tik dar labiau paskatina neramų ir ryžtingą jo būdą.

Stanislova Gerštautą gerai pažįsta ir gerbia ne tik MTS darbuotojai: jo vardas plačiai žinomas ir rajono kolūkiečių tarpe. Todėl neuostabu, kad „Naujuoju keliu“ kolūkio valstiečiai pasirinko Stanislovą Gerštautą ir iškėlė jį kandidatūrai rajono tarybos deputatus.

— Ka ne ka, o jau Gerštautą tai puikiausiai pažįstame iš pat vaikystės dienų. Jis gi mūsų kaime pas buožę Marcijoną ilgus metus vargo. O dabar jis mums teikia didžiausią paramą kovoje už aukštus kolūkinius derlius, — kalbėjo susirinkime „Naujuoju keliu“ kolūkio valstiečiai. — Mūsų žmogus, komunistas. Už jį iki vieno balsuosime.

* *

Stanislovas Gerštautas retai mintimis sugrįžta į praeitį. Jis jaunas, tvirtas, kupinas ryžto. Prieš akis tiek darbų, toks platus ir šviesus keltas, kad apie tolumą ir skurdžią praeitį nėra laiko ir nesinori galvoti. Tačiau kai retkarčiais mintimis prabėga vaikystės dienas, širdis prisipildo nepatinkantoms buožių ir dvarininkų laikams, ir kyla dar didesnis įkvėpimas dirbti mylimai tarybinei šaliai, darbo liaudies gerovei.

...Stanislovo tėvai — kumečiai keliauja iš dvaro į dvarą, ieškodami nors šiek tiek žmoniškesnio gyvenimo, tačiau jo niekur neranda. Keturi mažamečiai vaikai neturi jokių sąlygų nei socialiai pavalgyti, nei šilčiau apsirengti, nei mokytis. Ir Komarų, ir Bikne-

vičių, ir Pšezdzečių dvaruose kumečiai turį tik vieną teisę — dirbti, dirbti iki jėgų išsekimo, ir nieko daugiau.

Su nepaprastu džiaugsmu sutiko Gerštautų šeima Tarybų valdžios atkurimą Lietuvoje 1940 metais. Stanislovas baigia pradinę mokyklą, tačiau toliau mokytis sutrukdė žiaurus hitlerinės okupacijos metai.

Degdamas neapykanta rudiesiems fašistams, Stanislovas, 18 metų jaunuolis, 1944 m. stoja į Tarybinę Armiją, jos gretose narsiai kovoja su hitlerininkais. Jis dalyvauja didvyriškame Berlyno šturmavime. Karinė vadovybė Stanislovą Gerštautą už kovinius nuopelnus apdovanoja trimis medaliais, pakelia į seržanto laipsnį.

...Aukštas, tvirtas jaunuolis, apsirengęs kariška miline, prieš porą metų anksčiau pavasarį užėjo į Panemunėlio MTS direktoriaus kabinetą.

— Noriu mokytis traktorininku, — pareiškė jis direktoriui.

Čia išsipildė sena Stanislovo svajonė. Sėdęs prie traktoriaus vairo, „Naujuoju keliu“ kolūkio laukuose, kur kadaise teko vargti pas buožes, Stanislovas pradėjo kovą už laimingą mūsų valstiečių gyvenimą kolūkiuose be dvarininkų ir buožių.

Tačiau Stanislovas nepasitenkina pasiektu. Jis visą laiką kvaršina MTS vadovų galvas, prašydamas siųsti mokytis, tobulintis. Ir štai jis labai gerai baigia kombainininkų-mechanikų kursus. Kurį laiką Stanislovas sėkmingai dirba kombainininku.

1951 metų vasarą Stanislovas prisimena, kaip vieną laimingiausių savo gyvenimų. Tą vasarą jis pasiekė puikius rezultatus darbe. Tuo pat metu Stanislovas

priimamas į šlovingosios Komunistų partijos eiles.

Pereitais metais Stanislovas baigia mechanikų pasitobulinimo kursus prie Kauno Žemės ūkio akademijos, pradeda dirbti Panemunėlio MTS mechaninės dirbtuvės vedėju. Visas savo jėgas ir žinias jis skiria naujų MTS dirbtuvių statybos ir įrengimo darbams, organizuoja sekmdienines talkas.

Su dideliu kurybiniu pasiaukojimu Stanislovas Gerštautas vadovauja MTS mechanizatorių traktorių remonto darbuose. Rinkimų garbei mechanizatoriai išpareigojo iki rinkimų dienos 80 procentų atremontuoti traktorių parką. Dirbdami išimtinai mazginu būdu, vystydami socialistinį lenktyniavimą, MTS mechanizatoriai aukšta kokybe jau atremontavo 23 traktorius. Mechanikas J. Putriūnas, remontininkai V. Bukauskas, J. Grockis, tekintojas P. Vaitoška dienišes užduotis kasdien viršija 50—60 procentų.

— Gerštauto vadovaujami mechanizatoriai rodo puikų darbo pavyzdį, — pasakoja MTS direktorius drg. Marčiulionis. — Šiomet traktorių remonto darbus mes užbaigsime žymiai prieš laiką.

Stanislovas Gerštautas teikia didelę paramą jauniems mechanizatoriams, padeda jiems įsisavinti kelias specialybes. Štai kodėl Panemunėlio MTS kolektyvas karštai parėmė Stanislovo Gerštauto kandidatūrą į rajono tarybos deputatus. Rinkimų dieną mes vieningai balsuosime už kolūkiečių išstatytą kandidatą — puikų mechanizatorių, atsidavusį kovotoją už mūsų liaudies gerovės kėlimą — komunistą Stanislovą Gerštautą.

L. GRIGALAVIČIUS
Panemunėlio MTS mechanikas

G. KANDZERKAITĖ
traktorinės brigados brigadininkas

Aktyvi kolūkietė — komunistė

Mickūnų apylinkės valstiečiai 1948 m. vieningai susibūrė į žemės ūkio artelę ir pavadino ją „Šilo“ vardu. Viena iš aktyviausių kolūkio organizatorių buvo valstietė Ona Makutėnienė. Giliai ji įsisamonojo kolūkinės santvarkos pranašumą, joje Makutėnienė iš karto pamatė vienintelį teisingą valstiečio kelią. Kolūkiečiai, matydami sąžiningą ir atsidavusį Makutėnienės darbą, jos nenuilstamą rūpinimąsi kolūkio ir kolūkiečių reikalais, išrinko ją pirmininke pavaduotoju. Nuo tos dienos Makutėnienė neatskiriama su visuomeniniu ūkiu, kuo jautriausiai pergyvena kiekvieną kolūkiečių pasiektą laimėjimą ir kiekvieną, nors menkiausį, nepasisekimą.

Dabar Makutėnienė — sustambinto „Naujo gyvenimo“ kolūkio kolūkietė — pirmūnė. Kiekviename darbo bare, kur praeina ši paprasta, energinga moteris, vis įnešama kas nors naujo, ryžtingai šalinami trūkumai.

Ją matai klojime kūlimo metu dirbant, stengiantis, kad nedingtų nė vienas grūdas, nė vienas šlaudas, ją matai gyvulininkystės fermose žiurint, ar laiku pašerti gyvuliai, pagaliau dažnai Makutėnienę randi kolūkiečių butuose, kaip aktyvų agitatorių. Šią darbšnią kolūkietę-komunistę girdi kalbant rajoninio aktyvo pasitarime, partijos rajono komiteto plenumė, kolūkio valdybos posėdyje, apylinkės tarybos sesijoje, moterų aktyvo susirinkime. Ir visur ji suspėja, nepavargsta. Jos žodis — teisingas, savikritiškas, svarus. Todėl nenuos-

tabu, kad „Naujo gyvenimo“ kolūkio valstiečiai Ona Makutėnienę iškėlė kandidatūrai rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus.

Susitikdama su rinkėjais, Makutėnienė nuoširdžiai pasakoja jiems apie savo be teisį, vargingą ir pusalkanį gyvenimą buržuazinės valdžios metais, o vėliau hitlerinių grobikų okupacijos laiku.

— Pusės savo jėgų aš netekau dirbdama buožėms, — sako ji. — Jiems dirbti buvau priversta, nes bežemiams buržuazijos valdymo metais kitos išeities nebuvo. Tik tarybinė-kolūkinė santvarka man suteikė laimingą, lygiateisį gyvenimą. Šis gyvenimas man įkvėpė naujų jėgų, kurias aš paaukošiu mūsų kolūkio labui, kolūkiečių gerovei.

K. Vegelytė

TEISINGAI SKIRSTYTI KOLŪKIŲ PAJAMAS

Komunistų partijos vadovaujami, Tarybų Lietuvos darbo žmonės pasiekė didžiulius laimėjimus pertvarkant respublikos kaimą socialistiniais pagrindais. Kolūkių sustambinimas atvėrė neribotas galimybes kolūkiečių medžiaginei gerovei ir kultūriniam lygiui kelti.

Tolimesni žemės ūkio išvystymo uždaviniai reikalauja žymiai pagerinti gamybinio darbo organizavimą ir sutvarkyti darbo atlyginimą kolūkiuose. Kolūkių valdybos turi kuo plačiausiai taikyti praktikoje pagrindinį socializmo principą — iš kiekvieno pagal jo gabumus, kiekvienam pagal jo darbą. Štai, „Stalino keliu“, „Gegužės Pirmosios“ ir kitų kolūkių kolūkiečiai jau kelinti metai iš eilės žymiai viršija privalomąjį darbdarbių minimumą. Kaip kolūkių valdybos šitai pasiekė? Jos teisingai įvertino, kokią didelę reikšmę darbo našumui turi kiekvieno kolūkiečio suinteresuotumas darbo rezultatais. Jeigu kolūkietis išaugina gausenį derlių, jeigu melžėja pasiekia didesnę pieno primelžimą, visiškai suprantama, kad jie turi gauti atitinkamai didesnę užmokesį už savo darbą. — Štai pagrindinis dėsnis, kuriuo savo darbe vadovaujasi pirmujančių kolūkių valdybos. Kolūkių valdybų šventa pareiga — griežtai kovoti, kad atlyginant už darbą nebūtų prileidžiama lygiava, kuri yra pavojingas visuomeninio ūkio vystymosi stabdis.

Pirmaujančių kolūkių patyrimas aiškiai rodo, kad teisingas ūkinis metų rezultatų suvedimas ir tikslus natūralinių bei piniginių pajamų paskirstymas žymiai padidina kolūkio ekonominį pajėgumą, kolūkiečių suinteresuotumą visuomeniniu ūkiu, stiprina drausmę, mobilizuoja kolūkiečius kovai už tolimesnį kolūkio suklestėjimą.

Nemažus laimėjimus pasiekė „Pagirio“ kolūkio valstiečiai, suvedę 1952 metų ūkinius rezultatus. Kolūkis pilnai įvykdė visas valsty-

bines prievoles, atsiskaitė už MTS atliktuosius darbus, sudarė tvirtus sėklų, pašarų fondus, dalį produkcijos išskyrė pardavimui, o likusią dalį paskirstė kolūkiečiams pagal darbdarbių. Kolūkiečiai už darbdarbių gauna 2,8 kg grūdų, po 1 kg stambųjų pašarų ir po 1,56 rublio. Kolūkyje gautos pajamos paskirstytos atsižvelgiant į brigadų bei grandžių išaugintą derlių, prirašant arba nurašant brigadoms atitinkamą procentą darbdarbių palyginamai su vidutiniu derliu kolūkyje. Papildomo atlyginimo taikymas skatina kolūkiečius socialistiniam lenktyniavimui.

Neteisingai pasielgė „Socializmo keliu“ kolūkio valdyba, išduodama kolūkiečiams avansu grūdus ne pagal kolūkiečių išdirbtus darbdarbių, bet pagal jų paduotus pareiškimus. Toks pasielgimas ne tik kad nepatarnauja kolūkiui, nekelia kolūkiečių suinteresuotumo geriau ir našiau dirbti, bet, atvirkščiai, atneša žalą, prieštarauja Žemės ūkio artelės įstatams. Tokia praktika kolūkiuose privalo nebesikartoti.

Lygiavos išvengimui kolūkiuose būtina sutvarkyti įskaitą. Dažnai dar pasitaiko, kad vienos brigados išaugintas geras derlius nėra atskirai sukraunamas, kuliamas ir pasveriamas, bet sumaišomas su menkesniu kitų brigadų derliu, kuliamas kartu. Brigadininkai, priimdami darbą, dažnai neatsižvelgia į jo kokybę ir panašiai.

Stiprinti kovą prieš lygiavą kolūkiuose — ypatinai svarbus uždavinys. Apylinkių tarybos turi padėti kolūkių valdyboms ištaisyti klaidas šioje srityje. Visų žemės ūkio specialistų, tarybinių ir partinių darbuotojų pareiga — kovoti už Žemės ūkio artelės įstatų vykdymą, už teisingą kolūkinų pajamų paskirstymą.

E. ČEPULYTĖ
Rajono žemės ūkio skyriaus vyr. buhalteris-instruktoriaus

Naujais mokslo metais Šilutės mieste pradėjo veikti respublikinė trejų metų Žemės ūkio mokykla vadovaujantiems tarybinių ūkių darbuotojams parengti. Nuotraukoje: (iš kairės į dešinę) Justinas Imbrus iš Kaišiadorių tarybinio ūkio, Felicitija Augulienė iš „Upytės“ tarybinio ūkio fizikos kabinete prie barografo. B. Umbro nuotrauka. (ELTA).

Mums RAŠO

Drg. Jurkauskaitē, pabuskite!

Onuškio septynmetēs mokyklos mokytoju pirminēs komjaunimo organizācijas sekretoriūm pries keletā mēnesiū buvo išrinkta mokytoja Jurkauskaitē. Atrodē, kad apelstas organizācijas darbas pagerēs. Tačiau drg. Jurkauskaitē draugus komjaunuolius apvylē. Po atskaitinio susirinkimo vėl visas užsnūdo letargo miegu. Tiesa, drg. Jurkauskaitē sustato darbo planus, bet jie taip ir lieka popieriūje. Per gruodžio ir sausio mėnesiū nesušauktas nei vienas nariū susirinkimas, o ką ir bekalbėti apie kokią nors veiklą?!

Organizacija stovi nušalyje nuo rinkiminės kampanijos, nerodo jokio aktyvu-

mo mokykliniame-visuomeniniame darbe. Dar daugiau. Sekretorius drg. Jurkauskaitē visiškai sužlugdē „Aušros“ kolūkio komjaunimo politinio ratelio darbą, nepravėdē nei vieno užsiėmimo.

Tuo tarpu komjaunimo rajono komiteto mokyklų skyriūje susidariusi nuomonė, kad drg. Jurkauskaitē gerai atlieka savo pareigas, veda politinio ratelio darbą! Komjaunimo rajono komitetas turi nedelsiant susidomėti padėtimi vietoje ir pažadinti drg. Jurkauskaitē iš apsnūdimo, suteikti mokyklos komjaunimo organizacijai praktišką paramą, pašalinant šiuos trūkumus.

S. Naujikas

Trumpi signalai

Apleido savo veiklą Rokiškio I vid. m-los Raudonojo Kryžiaus organizacija. Tiesa sakant, šios organizacijos veikla šiais metais metais tesusidarė tik iš komiteto nariū ir pirmininko rinkimų. Išrinktasis komitetas, nei mokyklos vadovybės, nei sveikatos apsaugos skyriaus darbuotojų nejudinamas, užmigo kietu žiemos miegu. Ar ne laikas būtų jį prižadinti? J. Vasaris

Nesąžiningai pristato spaudą skaitytojams „Tikruoju keliu“ kolūkio laiškininkas J. Augustinavičius. Laikraščiai pasiekia skaitytojus tik už savaitės — pusantros, o kartais ir visiškai dingsta. Laiškininke Augustinavičiū, kolūkiečiai nekantriai laukia spaudos pristatymo pagerinimo!

E. Juozėnas

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Po Spalio vėliava“ laikraštyje, Nr. 102 (221) buvo patalpintas straipsnelis antrašte „Kai brigadininkas blogai vadovauja“, iškeliantis „Aušros“ kolūkio brigadininko Stašo nesąžiningumą ir apsileidimą, vadovaujant V brigadai.

„Aušros“ kolūkio pirmi-

ninkas drg. Butkys pranešė, kad iškelti faktai pasitvirtino. Brigadininkas Stašys buvo š. m. sausio 4 d. išklaustas kolūkio valdybos posėdyje, ir jam duotas paskutinis griežtas įspėjimas bei nurodymai darbą pagerinti. Padėtis brigadoje pagerėjo.

VISOKERIOPAI KELTI BUDRUMĄ KIEKVIENAME DARBO BARE

Žinia, kad valstybės saugumo organai susekė teroristinę gydytojų - kenkėjų grupę, giliai sujaudino visą tarybinę liaudį. Darbininkai, kolūkiečiai, tarybinė inteligentija, mokyklinis jaunimas rusčiai ir su pasipiktinimu pasmerkia gaują nusikalstamų žudikų, užsimaskavusių aukštu ir kilniu mokslo žmoniū vardu, ir jų įkvėpėjus amerikinius ir angliškuosius imperialistus.

Niekingi liaudies priešai Vovsi N. S., Vinogradovas V. M., Koganas M. B., Koganas B. B., Jegorovas P. I., Feldmanas A. I., Etingeris J. G., Grinšteinas A. M., Majorovas G. I., vykdydami amerikinių žmogėdų direktyvą „dėl vadovaujančių TSRS kadrų sunaikinimo“, nužudė išymius Tarybų Sąjungos Komunistų partijos ir Tarybų valstybės veikėjus A. A. Ždanovą ir A. S. Ščerbakovą, stengėsi pakirsti tarybinių vadovaujančių karinių kadrų sveikatą, siekdami išvesti juos iš rikiuotės ir tuo pačiu susilpninti Tarybų šalies gynybą. Dauguma šios piktadariškos gaujos dalyviū buvo susiję su tarptautine žydų buržuazine-nacionalistine organizacija „Džoint“, kurią sukūrė Amerikos žvalgyba niešingam šnipinėjimo darbiū. Kiti buvo Anglijos žvalgybos samdiniai.

Apie ką byloja tas faktas, kad ištisa amerikinių-angliškujų šnipų-teroristų gauja kai kurį laiką nebaudžiamai veikė mūsų šalyje?

Apie tai, kad pas mus dar ne visur iškeltas ir reikiama aukštumą revoliucinis budrumas. Dideli laimėjimai socialistinės statybos srityje pokariniu laikotarpiū daugelio mūsų darbuotojų tarpe sukėlė nerūpestingumo,

geraširdiškumo ir nusiramimo nuotaikas.

O kas pasiduoda tokioms nuotaikoms, tas pradeda užmiršti, kad egzistuoja kapitalistinė apsuptis, egzistuoja imperialistiniai žmogėdros, nutukę iš dviejų karų ir dabar rengiantieji naują karą prieš TSRS ir liaudies demokratijos šalis.

Kapitalistinė apsuptis, moko draugas Stalinas, — tai ne tuščia frazė, tai labai realus ir nemalonus reiškinys. Kol egzistuoja kapitalistinė apsuptis, egzistuos pas mus kenkėjai, šnipai, diversantai ir žudikai, slunčiami užsienio valstybiū agentų ir mūsų užnugarį.

Drg. G. M. Malenkovas savo pranešime partijos XIX suvažiavime nurodė, kad Tarybų valstybės priešai siekia išnaudoti nešvariems tikslams nepastovius tarybinės visuomenės elementus. Tarybiniai patriotai negali nusiraminti tuo, kad TSR Sąjungoje išnaudotojų klasės seniai sumuštos ir likviduotos. Pas mus dar liko buržuazinės ideologijos liekanų, kapitalizmo liekanų žmoniū sąmonėje. Pas mus dar yra gyvų žmoniū — buržuazinių pažiūrų, privačiasavininkiškos moralės nešėjų iš nepribaigtų Tarybų valdžiai priešišku grupių tarpo. O apie tai, kad jie daro žalą liaudžiai, Tarybų valstybei,

byloja faktai apie valstybinio ir kolūkinio turto grobstymą, valstybės išdo vogimą, abejingą pažiūrą į valstybinę ir kolūkinę nuosavybę. Štai tokius žmones, užkrėstus kapitalizmo piktžaidėmis ir ydomis, stengiasi išnaudoti mūsų Tėvynės priešai savo nešvariems tikslams.

Budrumas reikalingas bet kuriame bare, bet kokiomis

aplinkybėmis, nes juo beviltiškesnė yra priešų padėtis, juo labiau jie griebsis kraštutinių priemonių, kaip pasmerktųjų vienintelių priemonių jų kovoje prieš Tarybų valdžią. Tai daugelį kartų įrodė visa Tarybų valstybės istorija. Tai pasitvirtina ir dabar, kai visas pasaulis mato, kokius niekšiškus ir nežmoniškus nusikaltimus vykdo pavojingiausias žmoniū priešas — amerikinis ir angliškas imperializmas, nusikaltimo vietoje sugautų išdavikų besidangsčius gydytojų - profesorių kauke, šeimininkas. Tarybiniai žmonės be galo myli savo Tarybinę Tėvynę ir moka ją apginti. Priešams pas mus nebus pasigailėjimo. Nuodingosios gyvatės bus sutraiškijos ir sunaikintos taip, kaip negailestingai mūsų galingoji Tėvynė sunaikindavo savo priešus praetyje ir naikins juos ateityje. Bet tarybiniai žmonės negali tuo patenkinti. Nes, kaip rašė „Pravda“, „be šių priešų mes turime dar vieną priešą — mūsų žmoniū žioplumą. Galima neabejoti, kad, kol pas mus yra žioplumo, — bus ir kenkimo. Taigi: siekiant likviduoti kenkimą, reikia padaryti galą žioplumui mūsų eilėse“.

Kiekvienas tarybinis patriotas turi padaryti iš šių žodžių reikiamas išvadas. Padaryti galą žioplumui — tai reiškia paversti mūsų socialistines įmones, MTS, kolūkius, įstaigas nenugallima tvirtove bet kuriam Tarybų valdžios priešui, palaidoti visokias imperialistų viltis pakirsti mūsų Tėvynę iš užnugario. (ELTA).

FELJETONAS

Kas saujomis, o direktorius rieškučiomis

Paskyrimas Rokiškio sviesto gamybos įmonės direktoriumi Kostui Bitinui maloniai pakuteno gomurį.

— Įmonėje daug netvarkos: pašlijusi drausmė, blogai tvarkomi finansiniai reikalai, nedirbamas politinis darbas. Teks pasispausti, — patarė naujam direktoriui rajono vadovai.

— Nieko, aš tuoj viską apversiu aukštyn kojom. Bus tvarka! — iškilmingai pažadėjo K. Bitinas.

Paskutinio savo pažado jis netesėjo, bet pirmąjį įvykdė su kaupu.

Šoferis Kurlakinas gavo nurodymą mašina nuvežti mokinių ekskursiją į Biržus.

— Kieno benzinas? — trumpai paklausė šoferis.

— Pilk mūsų, paskui atsiskaitysime.

Už kelionę ekskursantai sumokėjo 250 rublių. Atsiskaitant, 50 rublių pateko

į šoferio kišenę, o likusieji sutiko pasilikti pas direktoriū. O benzinas?

— Benzinas valstybės — didelis čia daiktas, — numojo ranka direktorius.

Šoferiui tai patiko. Kai automašinai prireikė akumuliatoriaus, jis apie tai pranešė direktoriui ir mirktelėjo. Direktorius suprato.

— Gerai, bus, — pasakė Bitinas, paėmė iš kasos 170 rublių ir įteikė šoferiui akumuliatoriū.

Nespėjo darbuotojai kaip reikiant nustebti direktoriaus guvumu, kai įmonėje pradėjo lankytis pil. Kažemėkas, kasdien vis įkyriau reikalaujamas... akumuliatoriaus.

— Kai pasiskolino, žadėjo atiduoti arba sumokėti 200 rublių, o dabar akis dumia, — skundėsi jis darbuotojams.

Šoferiui ir kitiems darbuotojams šitai jau nebepa-

tiko. Nepatiko jiems ir tai, kad direktorius pats išardė kiaušinių sandėlio grindis ir pasidarė iš jų prie asmeninio tvarto pastogę ir užtvaras kiaušėms, ir tai, kad jis, nepasitaręs su trestu, lengva ranka perdavė į metalo laužą 4800 rublių vertės variklį.

Valgant apetitas didėja. Sklandžiai pavykus pirmiesiems bandymams, Bitinas atsiraitė rankoves ir abiem rankom įsikibo į įmonės kasą. Dirbdamas rankomis ir galva, jis avansu išėmė iš kasos 2395 rublius. Vyr. buhalteris pažūrėjo į besišvaisstantį direktoriū, pakraipė galva, ir taip pat švystelėjo į savo kišenę avanso sąskaita 850 rublių.

Po to viskas ėjo kaip sviestu tepta. Meistro pavaduotojas Pijus Aleknavičius pradėjo išdavinėti valgomuosius ledus be faktūros, o ledų pardavinėtoja Irena Bedorfaitė ta proga už 306 rublius 40 kapeikų prisipirkė batukų, kojinių ir kitokių smulkmenų. Meistras Kurlys, įgimto kuklumo

vedinas, nesileido į platesnio masto operacijas ir iki šiol pasitenkina tik nemo-kamu butu, šviesa ir kuru valstybės sąskaita.

Šitame įmonės vertimo aukštyn kojom etape pasirodė pirmosios kliūtys. Norėdamas padengti išimtą avansą kitų darbo sąskaita, Bitinas specialiai sudarytame algalapyje surinko darbuotojų parašus, o pinigų neišmokėjo. Bet čia netikėtai pasipainiojo prokuratura, ir pinigus teko gražinti.

Taip prasidėjo Bitino kelias atgal, dar nevisiškai spėjus apversti įmonę aukštyn kojom.

Valgomuosius ledus įsimylėjusi porėlė — Aleknavičius ir Bedorfaitė atsidūrė kaltinamųjų suole. Teismas juos nubaudė, ir Bedorfaitę teko atleisti. Tačiau varnas varnui akies nekirto: už valstybinio turto grobstymą nubausta darbuotoja buvo atleista „ryšium su ledų gamybos sezono pasibaigimu“.

Vyr. buhalteris Dagys, pastebėjęs, kad dangus vir-

šum įmonės niukiasi, skubiai pasiėmė kompensaciją už neišnaudotas atostogas avansui padengti.

Tačiau direktorius dar vis nepasidavė. Šiuo atveju jis mėgino įvesti tvarką premijuojant grietinės nugriebimo punktų vedėjus. Išmokant premijas, iš kiekvieno darbuotojo buvo išlaikoma po 45—135 rublius „organizujamam pobuviui“.

— Aš jums galėjau sumažinti premijas, — argumentavo šią rinkliavą direktorius.

— Jūs gaunate premijas, o mes negauname, — palaukė jį vyr. buhalteris. — Iš jūsų, drg. Kuoliene, priklauso 90 rublių.

— Bet man serga vyras...

— Na, tokiu atveju jums išimtis — užteks 50 rublių.

„Pobnio“ kasoje atsirado 455 rubliai. Direktorius, norėdamas išlaikyti deramoje aukštumoje savo orumą, nedėjo nei rublio. Tačiau rytą

(Nukelta į 4 psl.).

Amerikos kareivju dezertyravimas

VIENA, II. 5 d. (TASS). Vienos spaudos pranešimais, vasario 3 d. Amerikos karo policija suėmė 2 amerikiečių kareivius, dezertyravusius iš savo dalies, dislokuotos Zalcburge. Suėmimo metu kareiviai įnirtingai priešinosi. Todėl, kaip nurodo spauda, „juos teko sutramdyti su ašarintų dujų pagalba“. (ELTA).

Amerikinis generolas Klaras iškvietė į Tokio Li Syn Maną sąjungai tarp Japonijos kariaunos ir Pietų Korėjos marionetės organizuoti. Amerikiniai imperialistai, patiriantieji didelius nuostolius Korėjoje, siekia panaudoti agresijai Azijoje išplėsti Japonijos ir Pietų Korėjos tautas kaip patrankų mėsa.

(Iš laikraščiu).

Šeimnininkas ir jo tarnai.
V. Ostrovenco piešinys.

FELJETONAS

Kas saujomis, o direktorius rieškučiomis

(Atkelta iš 3 psl.).

Jis išlipo iš lovos ne ta koka, ir, atėjęs į istaigą, paėmė iš pobūvio kasos 150 rublių nuotakai pataisyti. Skaitytojas gal bus atspėjęs, kad pobūvis neįvyko, o surinkti pinigai punktų vedėjams buvo gražinti tik įsikišus... Šį kartą įsikišo rajono vykdomasis komitetas, kuriam, pagaliau, pritruko kantrybės stebėti taip besitvarkančią Bitiną, ir jis buvo iškviestas į posėdį.

Vykdomojo komiteto sprendimas nebuvo per daug rūstus. Jo pirmasis punktas skambėjo taip:

„Už įmonės darbo bei finansinio stovio sužlugdymą, finansinės kasos drausmės pažeidimus, tarybinės padėties panaudojimą savo asmeniniams reikalams, įmonės turto ir lėšų pasisavinimus Rokiškio sviesto gamybos įmonės direktoriui K. Bitinui pareikšti griežtą papėikimą ir paskutinį kartą įspėti, kad vieno mėnesio laike nepadengus viso avanso bei pasisavintų lėšų, taip pat nesudėjus į sandėlį išplėstų grindų, reikiama ne-

KAINŲ KILIMAS SUOMIJOJE

HELSINKIS, II. 5 d. (TASS). Kaip praneša laikraščiai, vidutinės didmeninės kainos įvairioms mėsos rūšims vėl pakilo 5–20 markių už vieną kilogramą. (ELTA).

BADAS INDIJOJE

DEILI, II. 5 d. (TASS). Laikraščio „Hindustan Times“ pranešimu, iš 954 Šolapuro rajono (Bombėjaus valstija) kaimų badas siaučia 659 kaimuose. 1 milijonas žmonių iš pusantro milijono šio rajono gyventojų badauja. (ELTA).

Nauja audra Šiaurės jūroje

LONDONAS, II. 5 d. (TASS). Reuterio agentūros Hagos korespondento pranešimu, naktį į vasario 5 d. Šiaurės jūroje kilo nauja audra, kuri prieš rytą nurišo. Dviejų Vornės pusiasalyje esančių kaimų — Oude Tonge ir Nive Tonge padėtis buvo laikoma „nepaprastai rimta“. Dėl audringo oro naktį nebuvo galima evakuoti gyventojų nei su laivų pagalba, nei su lėktuvų pagalba.

Olandijos telegramų agentūros paskutiniiais duomenimis, Olandijoje iki šiol yra 1.272 žuvusieji potvynio metu. (ELTA).

Didėjantis darbo žmonių skurdas kapitalistinėse šalyse

Diena po dienos didėja kapitalo šalių darbo žmonių skurdas. Besivaikydami maksimalaus pelno, monopolininkai didina darbo žmonių išnaudojimą, stiprina puolimą prieš darbininkų klasę. Ekonomikos militarizavimas dar labiau apsunkena darbo žmonių padėtį, užkrauna ant jų pečių naują nepakeliamą našta.

JAV monopolijų pelnai, palyginti su prieškariniais metais, padidėjo apie 13 kartų ir 1951 m. pasiekė 42,9 milijardo dolerių. Tuo tarpu JAV pramonės gamyba 1929–1951 m. laikotarpiu padidėjo tik 2 kartus, svarbiausia antrojo pasaulinio karo laikotarpio ginklų gamybos ir dabartinių ginklavinomai varžybų sąskaita. Toks milžiniškas JAV monopolijų pelnų augimas yra pačios Amerikos darbo žmonių ir kolonijinių bei priklausomų šalių sustiprinto išnaudojimo rezultatas.

Naujo karo ruošimo politika veda į nepaliūnamą mokesčių augimą ir kainų kilimą. Per Trumeno prezidentavimo laiką iš JAV liaudies masių buvo išspaus-ta daugiau mokesčių, negu per visą ankstyvesnį JAV prezidentų viešpatavimo laiką nuo pat Vašingtono dienų. Oficialiais duomenimis, kiekvieno JAV apdirbamosios pramonės darbininko mokamų mokesčių suma 1952 metais buvo 33 kartus didesnė, negu 1949 metais. Vien 1952 metais duona Jungtinėse Valstybėse pabrango 28 procentais, mėsa — 26 procentais, pienas — 18 procentų.

Net JAV darbo ministerija buvo priversta pripažinti, kad 45 procentai amerikiečių nepajėgia suvesti galų su galais. Nuo 1950 m. sausio ligi 1951 m. bir-

želio mėn. 20 milijonų amerikiečių perkamoji galia sumažėjo 3 milijardais dolerių.

Anglijoje 1952 metais pragyvenimas pabrango, palyginti su prieškariniu laikotarpiu 80 procentų. Per pastaruosius metus Anglijoje pakilo 95 maisto produktų rūšių kainos. Ligi karo Anglijoje truko 3 milijonų gyvenamųjų namų, šiuo metu trūksta 6 milijonų. Bedarbių skaičius Anglijoje padvigubėjo ir dabar siekia pusę milijono žmonių. Dookininkų bedarbių skaičius dabar yra didžiausias, koks yra buvęs per paskutinius 30 metų.

Panaši padėtis yra ir kitose Vakarų Europos šalyse. Prancūzijoje ir Italijoje darbo žmonių gyvenimo lygis dabar yra 50 proc. žemesnis, negu prieš karą. Italijoje beveik kas ketvirtas gyventojas yra bedarbis arba pusiau bedarbis.

Dar baisesnį skurdą kenčia kolonijinių priklausomųjų šalių darbo žmonės.

Vaikydami maksimalių pelnų, imperialistai vis labiau pavergia ir plėšia šių šalių tautas. Indijoje, Indonezijoje, Irane bei visose Afrikos šalyse dešimtims milijonų žmonių nuolat gresia bado mirtis ir milijonai žmonių tampa jos aukomis. Dėl grobiškiško imperialistų vykdomo kolonijinių ir priklausomųjų tautų išnaudojimo, šių šalių gamybinių jėgų vystymasis sulaukomas, o gyventojų perkamoji galia smarkiai smunka. Štai būdingas pavyzdys. Amerikiniai monopolininkai, plėšikaujantieji Saudo Arabijoje, iš kiekvienos naftos tonos gauna pelną, kuris septynis kartus yra didesnis už jų išlaidas gaunant naftą. Darbininkai, kurie betarpiškai

užimti naftos verslovėse, gauna iš monopolijų už darbą tokią sumą, kuri siekia 2 procentus parduodamosios naftos kainos, o 98 procentus įsideda į savo kišenę kapitalistai!

SNO sekretoriato duomenimis apie pasaulinę ekonominę padėtį 1949–1950 metais, vieno trečdalis žemės rutulio, kurį sudaro Birma, Indonezija, Filipinai, Ekvadoras, Etiopija, Haiti, Saudo Arabija, Tailandas ir kitos priklausomosios šalys, gyventojų nacionalinės pajamos siekia mažiau kaip 5 procentus bendrų pasaulinių pajamų.

Afrika, kuri turi 198 milijonus gyventojų, importuoja prekių žymiai mažiau negu Belgija, Olandija ir Šveicarija, kurių bendras gyventojų skaičius siekia 28 milijonus žmonių. Indija ir Pakistanas su 420 milijonų gyventojų importuoja tiek prekių, kiek importuoja viena Šveicarija, kurios gyventojų skaičius šimtą kartų mažesnis negu Indijos ir Pakistano.

Imperialistiniai grobuonys pagrobta kolonijose vietinių gyventojų žemę ir tuo pasmerkia juos išmirimui. Malajose 75 procentai kaučiuko plantacijų priklauso Anglijos monopolijoms. Pietvakarių Afrikoje iš vietinių gyventojų pagrobta 40 procentų geriausios žemės. Kenijoje apie 20.000 anglų kolonistų turi daugiau žemės, negu keli milijonai vietinių gyventojų.

Tokia padėtis yra kapitalo šalyse. Tačiau kapitalistinių šalių darbo žmonės nuolat stiprina kovą prieš viešpataujančių klasių vykdomą išnaudojimo, skurdo ir karo politiką. Komunistų partijų vadovaujami jie kovoja už savo teises, už duoną ir laisvę, už taiką ir socializmą. Dar nematyto masto išsivadavimo kova išsivystė visame kolonijiniame pasaulyje — nuo Vietnamo iki Kenijos ir nuo Okeanijos salų iki Maroko ir Tuniso.

Tarybų Sąjungos ir liaudies demokratijos šalių pavyzdys įkvepia kapitalo šalių darbo žmones, stiprina jų įsitikinimą tuo, kad ir jų išvadavimo valanda yra arti. (ELTA).

Redaktorių A. STAŠYS

ROKIŠKIO KINO TEATRE

žiūrėkite kino filmus

SUAUGUSIEMS:

6-8 d. d. — „Evisortus“
10-12 „ — „Dūlbaras“
13-15 „ — „Pirmosios dienos“

VAIKAMS:

9 d. 12 ir 14 val. —
Kino rinkinys Nr. 33
16 d. 12 ir 14 val.
„Raudonoji gėlė“.

SVERDLOVSKAS. TSRS 1952 metų asmeninių-komandinių sportinės gimnastikos pirmenybių daugiakovėje pirmąją vietą užėmė nusipelnęs sporto meistras L. Motorina, surinkusi didžiausią taškų sumą — 92, 35.

Nuotraukoje: L. Motorina atlieka pratimus. L. Dorenskio (TASS) nuotrauka.

SPORTAS

Jaunųjų slidininkų krosas

Ragelių septynmetės mokyklos mokiniai masiškai dalyvauja žiemos sportinėse varžybose. Daugelis jų laiko BPDG ir PDG I laipsnio ženklininkų normas. Neseniai įvyko slidininkų krosas BPDG ir PDD I laipsnio kompleksų normoms laikyti. 13–14 metų amžiaus berniukų grupėje 2 km distanciją V kl. mokinytis A. Mikalkėnas nušliaužė per 16, 50 min., mergaičių grupės dalyvė Diržytė — per 17,00 min.

PDG I laipsnio komplekso grupėje pirmoji 3 kilometrų nušliaužė VI kl. mokinė B. Gužaitė.

Vyt. Ragelis